

45 000 wèl afgewikkelde hadden een totale waarde gehad van ruim f 750 mln. Daarenboven had het instituut de aan de staat vervallen Duitse vermogens geliquideerd en dat had bijna f 750 mln opgebracht. Het Beheersinstituut zelf had toen sinds zijn oprichting ruim f 100 mln gekost. Niet de staat had dat bedrag moeten fourneren – het was geput uit de beheerde vermogens in de vorm van jaarlijkse heffingen waarvan de hoogte afhing van de omvang van het vermogen: bijvoorbeeld 2% bij een vermogen, minder dan f 100 000, en ½% bij een vermogen van f 1 mln of meer.

Afdeling Rechtspraak

De Afdeling Rechtspraak van de Raad voor het Rechtsherstel telde, toen de raad op 14 augustus '45 werd geïnstalleerd, zestien leden (onder wie zeven hoogleraren van diverse rechtsfaculteiten), van wie één: Cleveringa, als voorzitter optrad – hij zou dat tot september '46 blijven, toen hij, benoemd tot rector magnificus van de Leidse Universiteit, het lidmaatschap van de Afdeling Rechtspraak moest neerleggen (hij werd plaatsvervangend lid); zijn opvolger als voorzitter werd een van de leden van de afdeling: zijn Leidse collega prof. mr. R. D. Kollewijn. Er was toen al gebleken dat zestien juristen de arbeid van de afdeling niet aankonden – alleen al in Den Haag waren er veertien noodzakelijk gebleken en in Amsterdam drie-en-twintig. De Afdeling Rechtspraak ging in totaal vijf-en-zestig leden tellen (plus nog een onbekend aantal plaatsvervangende leden), verdeeld over twee-en-twintig Kamers: negen in Amsterdam, zeven in Den Haag, één respectievelijk in Groningen, Leeuwarden, Utrecht, Arnhem, Den Bosch en Middelburg. Het werk kwam maar langzaam op gang. Eind '45 waren vijf Kamers ingesteld maar daarvan waren toen slechts twee die in Den Haag waren gevestigd, actief. Pas in de loop van '46 begon het gehele rechtsprekende apparaat te functioneren – het was daarbij moeilijk gebleken om gebouwen te huren, substituutgriffiers en griffiepersoneel aan te stellen (niet alleen bij de plaatselijke maar ook bij een centrale griffie) en de beschikking te krijgen over schrijfmachines en kantoorbehoeften.

Dat de herstelrechtspraak maar langzaam van start ging, moge ook hieruit blijken dat er eind april '46, toen bijna 1 600 verzoeken om rechtsherstel waren ingediend, nog slechts in 144 zaken door de Afdeling Rechtspraak uitspraak was gedaan. Er was dus een aanzienlijke achterstand